

ΡΩΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν και πρώτον άριστον χρόνον
την κλεινην οδοσμεν γην των Παρθενων.

Χίμα κ' ετηαυσα κ' ετη
κ' ελα χίμα Μπαρμαλιτη.

Των δρων μας μεταβολη, ενδιαφερονσα πολυ.

Γραμματα και συνδρομα—δι' εδθειας προς εμε.
Συνδρομα για καθε χρόνο—δ κ τ δ φ ρ ά γ κ α ε ι ν α ι μ ό ν ο .
Για τα ξένα δωος μερα—δ ε κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι σ τ ο χ ε ρ ι .

Ήσουλου πρώτη
και το πην δηπώται.

Επαυσα σαράντα κ' οκτώ,
ντων φόρων φυμινη φοιτώ.

Του Ρωμου μας το Γραφειον μ' ενα χειμαρον φδών
στης Πηγης της Ζωοδόχου μεταρέθη την οδόν,
ποδια δρώσας μεγάλης πολιτεάρχου σταδμού,
στην οδίαν' Εμπειρίκου, δεκατρίσε' άριστός.

Ήποτε τους πολλά γαυαγα
μην κάνουνε σ' έμεινα...
πάγου βάλιτε νομιμαρα
σε κεφάλια φοιτωμέτα.

Ένα συλλαιγητήριον ως ειβος εγερτήριον.

Δαός συλλαιγηριου σιαρόντε' στη' Ομόνοια,
λαός, ποδ κυβερνητρια τον απελιζει πρόνοια,
λαός, ποδ τον εστίμωσαν κυβερνητων έλεη,
λαός κυριαρχος βογγη, κ' δ' Κόντας τέτοια λέει.

Έμπεδος Αστυνομίας μου, κηνοούχιας και παιχίας,
μην πάτωμε δουλειαις.
Μηδ σκαρδινα δώστε μου και μαπάτιας και σπιρούγια,
φρέστε μου κ' άνα της φωτις με ήμαλτα ρουθούγια.

Ύπικοςφος με' εάρησας του κηνοάρχου βρόντος...
έμπεδος στρατοι του μέλλουτος, έλλιδ και του παρόντος.
Μάρς στο συλλαιγηριου πεζούσας και ναββέλαις,
κ' εν γινη διαδήςλαις βάλιτε γημα της πάλας.

Ήποτε και' οτιδες Κλαναριδας να μην κάνουνε φασαριαις
και μās βγάλουνε ιστογλαις.
Μα και κάθε συντεχνιας να της πήτε να συζήην,
το πολυ πολυ να στείλουν ένα ψηφισμα για χεί'ι.

Δεν μ' άρουνε μ' ήσυχια μηδ σιγημη να λιοφάγου...
Ήποτε και' οτιδες Κλαναριδας να φηγηθόντε τον πάγο.

Ήποτε με την παιλομυτρα, ποτε με το ρετινάτο,
μωδ χαλουμε το χοιζούρι και με νάνουνε δυο κήτο.
Έκρεπε να με κωτιάζουν σαν βασιλικό' στη γλίστρα
κ' ετι τάρα ποδ θα φάγου να μου κάνουνε χαλάστρα.

Τι φωνάζετε για φόρους ; πορδ απ' έλιος σας παινή ;
δεν κωτιάζετε και' λίγο τωθρανο' εδ πετινά ;
Μήτε σπειθουν και θεριζουν, μήτε θέλουν άποθήμας,
μή' έληρ ποτε φωνάζουν, μήτε φύλα της Μαρικας,
κ' έμπος τρέφονται κ' έμεινα
και δεν τα θεριζει πείνα.

Βοδ κυριαρχε λαί μου, γιατ' εβαλας μ' έμεινα ;
μη στεργιλής μες' στη ζέστη και θα φάγου για την Βιέννα,
κ' εταν απ' εκεί γυρισω, εζόγη μου, με το καλό,
τίς σε παρακαλώ
να γενονη διαδήςλαις έμπεροσά' στο σπήη μου,
κ' εγώ εβγαω να' μιλήσω με τον κωιταστη μου.

Είπετε αδιά, κ' οι φίλοι τον τον πόσιαν ηδούποτα,
κ' ήκοστο μακράν φωνη
προς τον λαο τον άγενη
πλήρσων, προστιγώσομαι, για να μην εχη τίποτα.

